

odbor bezpečnostní politiky
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Praha 17. července 2014

Stanovisko k rozsahu povinnosti držitele zbrojního průkazu oznámit použití zbraně podle § 29 odst. 1 písm. m) zákona o zbraních

Ustanovení § 29 odst. 1 písm. m) zákona o zbraních uvádí:

„Držitel zbrojního průkazu skupiny A až E je povinen neprodleně ohlásit útvaru policie použití zbraně z důvodu krajní nouze nebo nutné obrany.“

Nedodržení této povinnosti je považováno za přestupek podle § 76a odst. 4 písm. c) zákona o zbraních.

K této problematice uvádíme, že použitím zbraně se v zákoně o zbraních rozumí použití zbraně k jejímu funkčnímu účelu, tedy ke střelbě (k tomu srov. třeba § 28 odst. 5 zákona o zbraních). Povinnosti podle citovaného ustanovení tedy podléhá vedle použití zbraně ke střelbě na útočníka (nutná obrana), či např. na zvíře (krajní nouze), i použití zbraně k tzv. varovnému výstřelu. Naopak případy, kdy je zbraně užito k hrozbě nebo třeba k úderu, povinnosti ohlášení tyto způsoby jejího „použití“ policii nepodléhají.

Současně však upozorňujeme, že je-li zbraně užito zvláště v rámci nutné obrany, byť k jejímu použití ke střelbě nedojde, může obránci často vzniknout povinnost oznámení daného protiprávního jednání, proti kterému např. hrozba zbraní směřovala, podle jiných právních předpisů, typicky podle trestního zákoníku (§ 368, který vymezuje skutkovou podstatu trestného činu Neoznámení trestného činu). Ohlášení pak samozřejmě není vyloučeno (naopak je jednoznačně vhodné) ani v jiných případech, kdy bylo držitelem zbrojního průkazu zbraně užito, aniž by však došlo ke střelbě, bylo-li jím takto odvráceno protiprávní jednání, jehož objasnění či prověření (popř. vyšetřování) policii přísluší.